

Představení Profidivadla Pán much je, jak název napovídá, adaptací stejnojmenného díla spisovatele Williama Goldinga. Který ve svém díle poukazuje na to, že Britové nejsou tak bezchybní, jak by se mohlo zdát. Překvapující pro mě bylo, že se představení od tohoto díla nijak výrazně neliší; přeci jen nemůžeme u filmu a u divadla čekat doslovné podání díla. I když jsou do této inscenace zapojeny studentky, tak to nemá výrazně vybočující vliv na děj. Zapojení studentek v čistě mužském díle je navíc příjemným oživením pro obecnost skládající se z větší části z informatiků. Na začátku jsem si oddechl, že úvodní scéna z knihy, kdy se jeden z hlavních hrdinů koupe v laguně nahý, nebyla zahrána doslova. Docela pro mě bylo překvapující časté užívání sousloví pán much, protože toto sousloví se objevuje v knize jen na jednom místě a používá jej jen jedna postava. Jinak musím pochválit skvěle provedený výjev epileptického záchvatu jedné z postav. Dále musím pochválit dobré zahrání hypnotického popěvku z knihy, který mi zněl v hlavě ještě dlouho. Skláním se nad výkony svých spolužáků, kteří by mohli klidně studovat JAMU, protože i v prostorách Mahenova divadla v Brně jsem viděl horší výkony.

Martin Šťastný